

Specials

Programming:
Nadine Bors, Kees
Botman (BUOG),
Miryam van Lier,
Obby Veenstra

- Avant-Garde Citizens
- DiepFries
- Hit & Run
- Passage...s / LOOS
- Rain
- Re:
- The VideoArt Collection 2008

The VideoArt Collection 2008

Collection of 37 abstract video works that link image and sound according to minimalist principles in an attempt to challenge our optical expectations.

Brazilië, 2008, kleur en zwart-wit, dvd, 47"10"
Regie en sales: Paulo R.C. Barros
www.paulorcbarros.com
Europese première

De VideoArt Collection van de Braziliaan Paulo R.C. Barros bestaat uit 37 korte videowerken die alle met optische illusies spelen. Barros, in het dagelijks leven redacteur, publicist en sciencefictionliefhebber, bouwt al jaren aan een digitaal oeuvre waarin hij abstracte beelden en geluiden volgens minimalistische principes ordent. Het werk nodigt uit tot een evaluatie van het digitale tijdperk waarin iedereen zich vrijuit de beelden en geluiden van anderen toe kan eigenen en copyright een begrip uit het verleden lijkt te zijn geworden. Barros' conceptuele video's zijn decomposities of herschikkingen van repetitieve geluiden en beelden, waarin kleine variaties voor een hypnotiserend ritme zorgen. Slechts schijnbaar eenvoudig scherpen ze ons vermogen aan om te verbeelden, te beredeneren en ons in te leven. (mvl)

The VideoArt Collection of the Brazilian Paulo R. C. Barros consists of 37 short video works that all play with optical illusion. Barros, in everyday life an editor, publicist and science-fiction buff, has been building a digital oeuvre for years, ordering abstract images and sounds according to minimalist principles. The work invites an evaluation of the digital era where everybody can freely appropriate other people's images and sounds and copyright seems to have become a notion of the past. Barros' conceptual videos are decompositions or rearrangements of repetitive sounds and images, in which subtle variations produce a hypnotising rhythm. Seemingly simple, they sharpen our ability to imagine, reason and immerse. (mvl)

The VideoArt Collection 2008 bestaat uit:

Microvision [1:35]
Neonerd [1:02]
Codebar [1:14]
Reworked [3:08]
Machine Noise [1:19]
Soundsieve [0:49]
Circuit Variations [2:06]
Color+Modulation [1:00]
Circuit-Bending [0:58]
Overseer [1:00]
Absurdity [3:27]
Collapse Frame [0:34]
Audio Quest [1:46]
Continuum [1:02]
Internerd [0:52]
Hybridizer [1:01]
Kraftnoise [2:20]
Elektro Graph [0:37]
Looperman [1:08]
Motorik [1:31]
Neural Transmitter [0:59]
Phonictype [0:31]
Metacortex [2:37]
Multiplied Perception [1:23]
Signal Noise [1:31]
Skyplay [1:10]
Spam Code [1:07]
Spirastorm [0:38]
Tilt-Switches [2:06]
Transfer [1:30]
Télépathique [1:07]
Drone [0:43]
Toy Robot [0:30]
Nanobots [1:45]
Plugorama [1:04]
Sci-Fi'ers [1:25]
First-Contact [4:17]

Passage...s / LOOS

Film met live muziek in een zompig schip

Film with live music in a squelchy ship. The empty hold of the last Dutch cargo schooner gives room, around the wood-burning stove, to film (Telemach Wiesinger's journey along dock areas), musicians (LOOS Ensemble) and audience.

Passage...s

Duitsland, 2008, zwart-wit, 16mm, 30'
Productie: Telemach Wiesinger
Met: Elke Baur, Félix Csajka
www.telemach-wiesinger.de

LOOS

Compositie : Cornelis de Bondt
Muzikanten: Peter van Bergen (saxofoon, klarinet), Gerard Bouwhuis (piano), Patricio Wang (basgitaar)

www.loosfoundation.com
Wereldpremière

De film *Passage...s* van Telemach Wiesinger (Duitsland) wordt als uitgangspunt gebruikt voor een nieuwe muzikale compositie door het LOOS Ensemble. LOOS musicceert live tijdens de vertoning van *Passage...s* in een historisch schip. Het kale ruim van de laatste Nederlandse vrachtzeilende schoener biedt rond de houtkachel ruimte aan film, muzikanten en publiek. *Passage...s* / LOOS is een coproductie van BUOG, Museumhaven Leeuwarden en Noordelijk Film Festival

Passage...s is een subjectieve reportage van een reis en tegelijkertijd een documentaire over bewegende bruggen. Telemach Wiesinger reisde langs havengebieden in Frankrijk, Duitsland, Engeland, België, Italië, de VS en Nederland om beeldnotities te maken van historische draai- en hefbruggen, de laatste hovercrafts en goederenliften van gigantische schepen. Velen van deze meesterwerken uit de hoogtijdagen van scheeps- en spoorwegconstructie zijn tegenwoordig ontmanteld of bestaan als ruïnes. Deze technische dinosaurïers worden tot een document en een allegorie van Wiesingers tijdsloze reisfantasiën.

LOOS Ensemble

Het LOOS Ensemble is in 1982 opgericht door componist, muzikant en multiperformer Peter van Bergen en is uitgegroeid tot een internationaal toonaangevend avant-garde ensemble. Kenmerkend voor LOOS is het experiment in vorm en inhoud en de muzikale en visuele spanning die door de musici wordt gecreëerd. LOOS staat voor een muzikaal idioom, een visie op muziek en een muzikaal-maatschappelijke houding. Er wordt gewerkt met hechte muzikale structuren waarbinnen de musici variëren. LOOS incorporeert moderne technieken in haar specifieke muzikale esthetiek en is nooit bang geweest live elektronica, computers en andere media te gebruiken. Het driemanschap bespeelt de film *Passage...s* live vanuit thema's gecomponeerd door Cornelis de Bondt.

Hit & Run

Nederland, 2006, kleur, hdv, 8'34"

Regie: Tijmen Hauer
Sales: Filmbank
www.filmbank.nl

A solitary, running man is captured inside a screen, the limitations of which he cannot exceed.

Een typisch Hollands weidelandschap vult het beeldscherm. Aan de horizon, onder een grijsblauwe lucht, een reepje straat met wat huizen en bomen. Op het gras rent een man van links naar rechts en vice versa. Tegen de rand van het beeldscherm ketst hij terug. Hij zit vast in een even surreële als beknellende situatie. *Hit & Run* gaat over het verlangen grenzen te overschrijden. Fysiek, intellectueel, existentieel, spiritueel. De fysieke grenzen van het beeldscherm stellen een limiet aan deze queeste. Hoe meer de man het blijft proberen, hoe meer hij de uitputting nadert. Hoelang duurt het voordat de mens zich werkelijk overgeeft? (mvl)

Rain

Frankrijk, 2007, kleur, dvd, 5'17"

Regie: Alice Kok, Pascal Lièvre
Sales: Nederlands Instituut voor
Mediakunst
www.nimk.nl

Street images, captured from a moving bus, of rain-clad Macao are remarkably graced by Madonna's song Rain, sung in phonetic Chinese.

Het regent in Macao. De stad bruist van het leven: voorbijgangers met paraplu's gaan winkelen in luxe winkels met Chinese en westerse opschriften; het verkeer is soms hectisch. Een camera, bevestigd achter de ruit van een bus, legt het leven op straat vast. Het beeld is onscherp door de bewegingen van de bus en de regen op de ruit. De dromerige sfeer van de busrit wordt versterkt door een fragiele, vrouwelijke Aziatische stem die a capella zingt. Haar lied, in een taal die het midden houdt tussen Engels en Chinees, klinkt vaag bekend. Absurde, poëtische en licht erotische ondertitels maken van dit werk een raadsel; wat is hier aan de hand? Alice Kok, een Chinees-Franse beeldend kunstenares en fotografe, heeft *Rain*, een ballade van Madonna van haar album *Erotica* uit 1992, vertaald in fonetisch Chinees. Dit wordt vaak gedaan voor karaoke, omdat de originele Engelse teksten Chinese sprekers, die graag westerse popliedjes zingen, weinig zeggen. Globalisering van de popcultuur en de problemen bij het overbruggen van de grote culturele en taalkundige kloof zijn de basisthema's van deze samenwerking, waarin de vertolking van de ballade van Madonna door Alice Kok samenkomt met de beelden van Pascal Lièvre van Macao, de stad waar Kok geboren is. (Tekst: catalogus Nederlands Instituut voor Mediakunst)

Avant-Garde Citizens

Nederland, 2007-2008, dvd

Regie en sales: Libia Castro, Ólafur Ólafsson
www.libia-olafur.com

Three short films by visual artists Libia Castro and Ólafur Ólafsson use the unsentimental testimonies of illegal aliens to painfully expose the current refugee policies of the Netherlands.

So my life became more in danger then...

Avant-Garde Citizens (de titel is geïnspireerd door het essay *Wij Vluchtelingen* van Hannah Arendt uit 1943) is een doorlopend project over en onderzoek naar het leven en de diaspora van vluchtelingen en illegale migranten in de hedendaagse maatschappij. De in Rotterdam wonende Spaanse Libia Castro en de IJslandse Ólafur Ólafsson maken hiertoe allereerst een serie videoportretten. Elke aflevering bevat de getuigenis van een vluchteling. De video's zijn geen interpretaties van hun verhaal (zoals in de reeks *26.000 gezichten*) maar een zeer gedetailleerde en sobere audiovisuele optekening van de vaak ingewikkelde en ingrijpende reis die de vluchtelingen sinds hun vertrek uit hun vaderland hebben gemaakt. Deze reis betreft niet alleen de oversteek naar ons land, maar ook de plaatsing en verplaatsing van deze mensen van het ene detentiecentrum naar het andere. De kunstenaars filmen de vluchtelingen op de rug, in Nederlandse landschappen en kamers. Zij vertellen, onopgesmukt, meestal rustig, maar met precisie en een ondertoon waaruit verwondering, verslagenheid, en soms ook ontmoedigde berusting spreken. Het beeld is kaal. Alleen de spreker vult het onuitgesproken of anonieme maar toch zeer Nederlandse kader. Het is juist deze spaarzaamheid in vorm binnen het beeldkader

die het zien van hun verhalen tot een indringende ervaring maakt. Castro en Ólafsson versterken de impact ervan door bij elke presentatie van de video's een nieuwe bijzondere locatie of ruimte te kiezen. De vluchtelingen krijgen hierdoor, ondanks het feit dat we hen niet in de ogen kunnen kijken, een dwingende aanwezigheid, die hun eigen verhaal overstijgt. Wat we direct en indirect zien en horen zijn de vele schaduwzijden van een falend en hopeloos ondoorzichtig asielbeleid in een van de meest democratische en rijke landen van de wereld: Nederland. De kunstenaars vertoonden de eerste reeks video's inmiddels in Rotterdam en in het Van Abbemuseum, waar de eerste afleveringen deel uitmaakten van de groepstentoonstelling *Be(com)ing Dutch*. Inmiddels zijn zij bezig aan volgende afleveringen, waarin in de nabije toekomst ook advocaten, gevangenisdirecteuren en bewakers aan het woord kunnen komen. Op het Noordelijk Film Festival zijn *Sam's Story*, *Janneke's Story* en *Mpia's Story* te zien. (mvl)

DiepFries Oudbeeldspektakel

Samenstelling Fries Film
Archief i.s.m. de Academie
voor Popcultuur en Noordelijke
Hogeschool Leeuwarden 2008

Maaïke Beckers (NHL)
Robert Kalverda (Fries Film Archief)
Gerrald van der Kolk (Academie
voor Popcultuur)
Obby Veenstra (Fries Film Archief)
Lieuwe Wijma (Fries Film Archief)

*A ship's sail acts as a
screen for a playful
bombardment of
Old Frisian images.*

Met DiepFries viert het Fries Film Archief zijn 20-jarig bestaan als oudste regionale filmarchieef van Nederland. Een filmvoorstelling van het Fries Film Archief is per definitie een retrospectief maar bij DiepFries geldt dit meer dan ooit. Het filmarchieef gaat terug naar de basis en stelt het Friese verleden zelf centraal. Want wat maakt het Friese verleden Fries en wat betekent Fries nu eigenlijk? Eerder dan op deze vragen pasklare antwoorden te geven, laat het archief dit over aan de verbeelding van de kijker. DiepFries is een speels bombardement van diep Friese beelden: al die dingen die vanzelfsprekend en herkenbaar Fries zijn, maar ook al die dingen die men misschien niet op het eerste gezicht als typisch Fries opmerkt. Chronologie, het laten zien van veranderingen in de tijd, speelt een belangrijke rol, evenals de esthetische kant van oude beelden: contrast, licht, kleur, zwart-wit en dynamiek. Het zeil van een bij de schouwburg afgemeerd schip functioneert als doek. Het doorlopende spektakel zal niet alleen zichtbaar zijn vanuit de foyer maar ook voor de toevallige Leeuwarder voorbijganger. Het Fries Film Archief ontwikkelt DiepFries speciaal voor het Noordelijk Film Festival in samenwerking met Stichting Museumhaven Leeuwarden, Academie voor Popcultuur en Noordelijke Hogeschool Nederland. In de zomer van 2009 zal een uitgebreide versie door Friesland trekken.

Obby Veenstra

Re:

Nederland, 2008, kleur
interactieve installatie van Bouke Groen

Interactive installation in which visitors are projected on a screen via a camera. This is the moment of truth. Minimal differences in time reveal underlying memory processes.

De interactieve installatie Re: van Bouke Groen belichaamt het onderzoek dat voortkomt uit de drang om iets zeker te weten, om iets helder en inzichtelijk te krijgen. Deze drang geeft aan dat er innerlijke processen zijn die het zeker weten in de weg zitten. Een van die processen is de herinnering. De maker stelt de vermeende authenticiteit hiervan graag ter discussie. Je iets herinneren is niet hetzelfde als het herbeleven van een werkelijk moment, het is juist een breuk ermee. Groen heeft een interactieve installatie ontwikkeld waarbij de bezoeker in direct contact staat met het verleden en die breuk aan den lijve kan ondervinden. De bezoeker ziet zichzelf via een camera geprojecteerd op een scherm. Dit is het moment van de waarheid. Op drie andere schermen ziet hij zichzelf eveneens terug, maar verspreid over verschillende tijdsmomenten. Heden en verleden komen hierdoor in een rekbaar verhouding tot elkaar te staan. De installatie richt zich niet alleen op het verleden, maar ook op de invloed van de herinnering op het beschouwen van een moment in het heden. Groen stelt hiermee de vraag hoe waarneming wordt gekleurd door voorgaande waarnemingen. Door het oproepen en projecteren van minieme verschillen in tijd wordt vergelijking mogelijk. Zo worden de onderliggende processen van de herinnering blootgelegd. (nb)

bron: Asing Walthaus